

ת"פ 7049/08/20 - מדינת ישראל-פמ"ד נגד אלירן ויסוקר-לא בעניינו, מיכאל כהן-בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 7049-08-20 מדינת ישראל נ' ויסוקר(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט יובל ליבדרו
המאשימה:
מדינת ישראל-פמ"ד
ע"י ב"כ עו"ד ראמי אלמכאוי
נגד
הנאשמים:
1. אלירן ויסוקר-לא בעניינו
2. מיכאל כהן-בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד הרצל סמילה

גזר דין בעניינו של נאשם 2

מבוא

1. נאשם 2 (להלן: "הנאשם") הורשע על-פי הודאתו בכתב אישום בביצוע עבירה של נשיאה והובלת נשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 וזאת תוך הסתייעות ברכב לביצוע הפשע בהתאם לסעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961.
2. נאשם 1 הורשע במסגרת הסדר טיעון "סגור לעונש" בעבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית ולא הורשע בעבירת הנשק שיוחסה גם לו בכתב האישום וזאת בשל קשיים ראייתיים. נאשם 1 נדון ל-13 חודשי מאסר הכולל הפעלה של מאסר מותנה כשחודש ממנו הופעל במצטבר לעונש שהוטל עליו בגין תיק זה ועונשים נלווים.

כתב האישום

3. במועד שאינו ידוע ועד סמוך ליום 21.07.2020 נשאו הנאשמים והובילו שלא כדין ברכב, נשק שהינו אקדח הזנקה שהוסב לירי תחמושת קליעית בקליבר 9 מ"מ קצר אשר יורה ובכוחו להמית אדם, עם מחסנית תואמת לאקדח. במהלך יום 21.07.2020, נסעו הנאשמים יחד ברכבו של נאשם 1 מסוג "טויוטה". כאשר הנאשם נוהג ונאשם 1 ישוב לצדו. בשעה 16:51 או בסמוך לכך, נסעו הנאשמים יחד ברכב המתואר לעיל, בכביש 40 צפון באזור צומת פלוגות. בשעה 20:14 או בסמוך לכך, נסעו הנאשמים יחד ברכב כמתואר לעיל, באזור צומת תל-שבע עומר ולאחר מכן חזרו בנסיעה צפונה בכביש 6 לקריית-גת. בשעה 21:39 או בסמוך לכך, במסגרת פעילות משטרתית, עצר צוות משטרה את הנאשמים ברכב בעת שנסעו ברחוב גולני בקריית-גת. בחיפוש שנערך ברכב נמצאו האקדח עם המחסנית כשהם עטופים בשכבה הראשונה במסכת פנים שחורה,

בשכבה השנייה בשקית ניילון, ובשכבה החיצונית עטופים בשקית ניילון נצמד. האקדח נמצא, מתחת למושב האחורי ברכב בתוך הריפוד הפנימי של המושב. בהמשך נערך חיפוש במחסן של הנאשם 1 הנמצא בחדר המדרגות הסמוך לביתו, במהלכו נמצא סם מסוכן מסוג קנבוס שנאשם 1 החזיק במחסן ללא היתר כדין ושלא לצריכתו העצמית, בתוך שתי שקיות. בשקית אחת נמצא סם כאמור במשקל של כ- 1240 גרם ובשקית השנייה נמצא סם כאמור במשקל של כ- 17.8 גרם.

4. הנאשם, שגזר דין זה מתייחס אליו, הודה במרבית עובדות כתב האישום, לרבות בעבירה שיוחסה לו, שלא במסגרת הסדר טיעון, והמאשימה לא עמדה על הוכחת העובדות בהן לא הודה הנאשם. במסגרת הודאתו, הודה הנאשם בכך שהוא הוביל ונשא את האקדח והמחסנית המוזכרים בכתב האישום, הודה שהיה ברכב יחד עם נאשם 1, כי שניהם נסעו יחד ברכב במסלול שאינו יודע בדיוק מהו אך טען שהמטרה עצרה אותם במהלך עצירה שעשו במהלך הנסיעה ולא אגב מרדף, ובמסגרת עצירה זו נערך החיפוש בו נמצא הנשק.

במהלך הטיעונים לעונש אף הדגיש ב"כ הנאשם כי אמנם האקדח והמחסנית נמצאו ברכב אך לא כשהם עטופים יחד, והמאשימה הצהירה שלא תעמוד אף על הוכחת עובדה זו.

תסקירי שירות המבחן

5. בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים של שירות המבחן.

מהתסקיר מיום 14.6.2021 עלה כי הנאשם בן 23, נשוי ואב לשלושה ילדים, סיים 11 שנות לימוד, לאר שפרש מהלימודים עבד בעסק בבעלות אביו, התגייס לצה"ל וקיבל פטור משירות בשל בעיות רפואיות, עבד בחברת HP ופוטר על רקע משבר הקורונה (לא הוצגו אישורים לכך). הנאשם תיאר את נסיבות חייו האישיות והמשפחתיות המורכבות לרבות העובדה כי גדל ללא דמות אם שנטשה אותו בהיותו בן שנתיים למשך 15 שנה וכיום מקיים איתה קשר רופף.

בשיחה של שירות המבחן עם אשת הנאשם תיארה זו מערכת זוגיות טובה עם הנאשם. אשת הנאשם שיתפה כי הנאשם לקח אחריות על תפקידיו כאב וכמפרנס, כי משבר הקורונה יצר קשיים כלכליים ומתחים בחייהם הזוגיים וכי הביעה כעס על מעורבותו באירוע.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מנהל אורח חיים הישרדותי כתוצאה ממצב כלכלי מורכב המשפיע על מצבו הרגשי וכי קיימת רמת סיכון סבירה להישנות עבירות דומות. שירות המבחן הוסיף כי נוכח המוטיבציה הראשונית שהביע הנאשם להליך טיפולי הוא שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית. בתחילה שיתף הנאשם בקבוצה את קשייו באופן שטחי וייחס את מעשיו למניעים כלכליים, אך בהמשך עלתה מודעתו לאחריות על מעשיו הבעייתיים והוא החל לערוך התבוננות פנימית. הנאשם מסר תחילה כי לא השתמש בעבר בסמים. בהמשך מסר מידע שונה ולפיו עשה שימוש אינטנסיבי יום-יומי בסמים מסוג קנאביס עד למעצרו, אך הוסיף כי אינו צורך סמים מזה כשנה, אינו מכור ואינו נזקק להתערבות טיפולית. שירות המבחן הוסיף כי בבדיקות השתן שערך הנאשם לא התגלו שרידי סם.

שירות המבחן ציין, כי הנאשם הודה בעבירה שיוחסה לו, אם כי נראה כי הוא מטשטש את הנסיבות הקשורות לביצועה. הנאשם שיתף כי בשל קשיים כלכליים עבד כנהגו של נאשם 1 שרישיונו נפסל וכי לא התעניין במטרות הנסיעה. כן טען כי כחודש לפני מעצרו הבחין בתיק מתחת לבניין מגוריו ומתוך סקרנות פתח את התיק והבחין כי מצוי בו אקדח. הנאשם הוסיף כי מתוך לחץ ומתוך חשש שיבחינו בו נטל את הנשק והכניסו לרכבו ובהמשך שכח מכך.

הנאשם הביע חרטה בעיקר נוכח המחירים שמשלם בגין ביצוע העבירות ומסר כי הבין שעשה טעות כשלא בירר את מטרות הנסיעה של הנאשם 1 ושלא דיווח למשטרה על מציאת האקדח.

שירות המבחן התרשם עוד כי הנאשם מתקשה לערוך התבוננות מעמיקה סביב קשריו השוליים, כי הוא מטשטש את הנסיבות לביצוע העבירות ואת קשריו השוליים והדפוסים השוליים בהתנהלותו, כי הוא מצמצם את חומרת התנהלותו ומטיל את האחריות על גורמים חיצוניים, כי הוא עדיין מביע כמיהה לסם. חרף האמור, שירות המבחן המליץ נוכח גילו הצעיר של הנאשם, העדר עבר פלילי ומאמציו להתנהל באופן נורמטיבי במישור התעסוקתי, לבחון את שיתוף הפעולה של הנאשם במסגרת הליך טיפולי קבוצתי.

מהתסקיר מיום 29.7.2021 עלה כי הנאשם טרם שולב בקבוצה טיפולית. לצד זאת, שירות המבחן מצא לציין כי שב ובחן את התייחסות הנאשם לביצוע העבירות וזה שב וטשטש מידע על קשריו עם גורמים שוליים וההתרשמות הייתה שלנאשם דפוסים שוליים בהתנהלותו בהם אינו מכיר. עוד התרשם שירות המבחן כי המוטיבציה של הנאשם להליך טיפולי היא חיצונית בלבד לצורך גזר הדין כשלהבנתו הוא אינו זקוק לטיפול. נוכח התרשמות שירות המבחן חזר בו שירות המבחן מהמלצתו לשלב הנאשם בהליך טיפולי. שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית ומרתיעה.

בשל גילו הצעיר של הנאשם, ההשפעה השלילית של חשיפה אינטנסיבית לעולם הפשע במאסר בפועל ונסיבות חייו האישיות והמשפחתיות המורכבות נמנע השירות מלהמליץ על מאסר מאחורי סורג ובריא והמליץ על מאסר לריצוי בעבודות שירות.

לבקשת ב"כ הנאשם הוחזר עניינו של הנאשם לשירות המבחן מסיבות שונות, וזאת כדי לבחון הצורך הטיפולי. הגם שנעתרתי לבקשת ב"כ הנאשם, הבהרתי, כפי שהובהר עת התקבלה בקשת שירות המבחן בתסקיר הראשון לדחות הדיון, כי אין בכך כדי לרמוז על עמדת בית המשפט לעניין העונש.

מהתסקיר הנוסף שהוגש מיום 19.10.2021 עלה ששירות המבחן נפגש פעם נוספת עם הנאשם וזה חזר על גרסתו הקודמת לעניין נסיבות מציאת הנשק והחזקתו ברכב. שירות המבחן חזר על התרשמותו כי הנאשם נוקט בעמדה מגמתית, מטשטשת ומצמצמת באשר לנסיבות ביצוע העבירות וחבירתו לחברה שולית. בנוסף התרשם שירות המבחן כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבור הנאשם וחזר על כך כי המוטיבציה שלו להשתלב בהליך הטיפולי היא חיצונית ונובעת בעיקרה מהחשש שיוטל עליו מאסר מאחורי סורג הבריא.

יחד עם האמור, שירות המבחן הוסיף שהנאשם שיתף שחבירתו לחברה שולית נבעה מהמשבר הכלכלי אליו

נקלע בעקבות פטוריו על רקע משבר הקורונה ונוכח הצורך לפרנס את משפחתו. הנאשם שיתף כי מאז מעצרו ניתק קשרים עם החברה השולית ומתמקד בצרכי משפחתו. שירות המבחן הוסיף כי נוכח גילו הצעיר של הנאשם והעובדה כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע יתכן ותיווצר אצל הנאשם מוטיבציה אמיתית וכי יתכן כי במהלך השתתפותו בקבוצה יכיר בדפוסי התנהלותו הבעייתית וישתף על אודות מצבו סביב ביצוע העבירות. בהתאם לאמור שירות המבחן המליץ על דחיית הדיון לצורך בחינת שילובו של הנאשם בהליך טיפולי וביקש דחיה לצורך כך.

בהתאם לבקשת שירות המבחן עתר ב"כ הנאשם לדחות הטיעונים לעונש פעם נוספת, וגם זו הפעם נעתרתי לבקשה תוך שהבהרתי כי "הגם שבשלב זה קיים ספק של ממש בדבר הרלוונטיות של ההליך אותו מבקש השירות לערוך עם הנאשם, אעתר לבקשת ב"כ הנאשם...ואולם זאת לאחר שהובהר, הן מפי ב"כ הנאשם והן מפי הנאשם עצמו, כי הם מבינים שאין בדחייה זו כדי ללמד את עמדת בית המשפט לעניין העונש...וכנגד מכך שאין מקום לפתח ציפייה" (עמ' 21 ש' 18-14 לפרוט' מיום 24.10.2021).

מהתסקיר המשלים מיום 11.1.2022 עלה כי הנאשם שולב בהליך טיפולי קבוצתי והתקיימו עמו שיחות פרטניות מעקביות. שירות המבחן ציין כי הנאשם הקפיד להגיע למפגשים, היה קשוב לקולות שעולים בקבוצה והגיב להם, שיתף על אודות החשש שלו מעונש מאסר בכלא, על אודות הקשיים הכלכליים הנובעים מתקופה ממושכת ללא מקורות פרנסה בשל "מעצר בית" ועל המתחים ועל התדרדרות הקשר הזוגי שלו עם אשתו כתוצאה מקשיים אלו. יחד עם האמור, התרשם שירות המבחן כי הנאשם ממשיך לדבוק בגרסתו המגמתית הממסכת בנוגע לעבירה שביצע, התקשה לפתח שיח כן ומעמיק על אודות דפוסי התנהלותו המכשילים וחבירתו לחברה שולית, נטה להביע ולהסכים לעמדות מקלות אודות שימוש בסמים, כי אינו בשל באופן אמיתי להליך טיפולי וכי המוטיבציה שלו היא מילולית ונובעת מחששו ממאסר.

שירות המבחן הוסיף כי במהלך התקופה נערכו לנאשם בדיקות שתן כשהראשונות נמצאו נקיות משרידי סם אך הבדיקות האחרונות נמצאו עם שרידי סם קנבוס. על אף הכחשותיו של הנאשם לשימוש בסמים. שירות המבחן ציין כי היות ומשתתפי הקבוצות הטיפוליות נדרשים להימנע משימוש בחומרים פסיכואקטיביים נאלץ הוא להפסיק את השתתפות הנאשם בקבוצה.

שירות המבחן חזר על המלצתו הראשונית להטיל על הנאשם ענישה מוחשית בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות נוכח נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, גילו הצעיר והעדר עבר פלילי.

טיעוני הצדדים

6. המאשימה טענה לעונש בכתב והשלימה טיעוניה על-פה. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 2-4 שנות מאסר. המאשימה עתרה לעונש מאסר בשליש התחתון של המתחם לו טענה, למאסר על תנאי וקנס. המאשימה הפנתה בטיעוניה לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה הגבוהה בהם לרבות לחומרה ולסיכון לגוף ולנפש אגב שימוש בנשק לא חוקי באופן זדוני לרבות כתוצאה מתאונות העלולות להיגרם בידי המחזיק בנשק או בידי קטינים, לתופעת הנשק הלא חוקי שמהווה מכת אזור, לחשש מפני הגעת נשק לידיים עברייניות בהקשר של סכסוכים בין עבריינים או בין חמולות. המאשימה הפנתה למסלול הנסיעה הארוך של

הנאשם כשנשק לא חוקי עם מחסנית תואמת וכדורים מוסלקים ברכב, לאפשרות של שימוש בפועל בנשק ולמעורבות וקשריו של הנאשם בהשגת נשק חם כולל תחמושת.

המאשימה הפנתה לתסקירי שירות המבחן ולעובדה כי הנאשם לא עבר הליך טיפולי ולכך ששירות המבחן חזר בו מהמלצתו לשילוב הנאשם בהליך טיפולי. באשר להמלצה העונשית של שירות המבחן טענה המאשימה כי אף ששירות המבחן המליצה להטיל על הנאשם ענישה מוחשית ומרתיעה הרי שעונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות כפי שהמליץ שירות המבחן חורג ממדיניות הענישה הנוהגת בעיקר כלפי מי שלא עבר הליך שיקומי. המאשימה טענה כי יש לתת משקל בכורה לשיקולי הרתעת היחיד והרבים. המאשימה צרפה פסיקה לתמיכה בעמדתה העונשית.

7. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר. ב"כ הנאשם עתר לעונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים.

ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם טעה כשלא דיווח למשטרה על האקדח שמצא בתוך תיק, כי מדובר באקדח הזנקה שהוסב לאקדח שורה קליעים, כי האקדח נמצא כשהוא עטוף בניילון נצמד, כי בניגוד לטענת המאשימה המחסנית נמצאה ברכב בנפרד מהאקדח וכן שהאקדח היה ברשות הנאשם פרק זמן קצר מאוד.

ב"כ הנאשם הפנה להודאת הנאשם, לחרטה שהביע, ללקיחת האחריות בהזדמנות הראשונה, לעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי ולא נפתחו נגדו תיקים מאז ביצוע העבירה, לעובדה כי מדובר בנאשם שניהל אורח חיים נורמטיבי שעבד בחברה באופן קבוע מיום שחרורו מהצבא, לגילו הצעיר של הנאשם (23) ולעובדה כי הוא אב ל-3 ילדים כשבנו האחרון נולד לפני כ-8 חודשים.

ב"כ הנאשם הפנה לתסקירי שירות המבחן, לאינטרס השיקומי ולנזק שעלול להיגרם לנאשם בחשיפה לעולם העברייני אם יושת עליו מאסר מאחורי סורג ובריח ולתמיכה המשפחתית שתנתב את הנאשם למסלול הנורמטיבי.

ב"כ הנאשם התייחס לפסיקה שצרפה המאשימה וטען כי מדובר בנסיבות ביצוע עבירה ובנסיבות אישיות שונות מאלו שבעניינו. ב"כ הנאשם צרף תמונה של האקדח שנתפס (נ/ב) ופסיקה לתמיכה בעמדתו העונשית.

8. הנאשם אמר את דברו. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו וטען כי לקח אחריות מלאה על מה שנעשה. הנאשם הוסיף כי הוא צעיר, כי הוא אב לשלושה ילדים, כי אינו קשור לעולם הפשע וכי הוא עובד ומעוניין לחזור לעבוד ולפרנס את משפחתו.

דין והכרעה

9. סבורני כי מתחם העונש ההולם נע בין 16 חודשי מאסר ל-30 חודשי מאסר. בקביעת מתחם העונש התחשבתי בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע העבירות ובענישה הנוהגת, והכל כמפורט להלן

10. הנאשם פגע בערכים של שמירה על שלום הציבור ובטחונו, לרבות הגנה על חיי אדם, שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי.

ניסיון החיים במציאות הישראלית מלמד כי ישנו בסיס מוצק לחשש כי נשק שהוחזק באופן לא חוקי יימצא בסופו של יום בידי גורמים עברייניים או עוינים שיעשו בו שימוש לפגיעה בגוף ובנפש. בע"פ 5220/09 **הייתם עוואודה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.12.2009) התייחס בית המשפט העליון לחומרה שבעבירות הנשק:

"...נשק הוא נשק הוא נשק, ובנסיבות הישראליות נשק בידיים לא מורשות עלול להתגלגל למקום לא טוב, וכדברי האומר "מחזה שבמערכתו הראשונה נראה אקדח, עשוי האקדח לירות במערכה האחרונה..."

11. מידת הפגיעה בערכים אלו בענייננו אינה מבוטלת כעולה מהעובדה שמדובר באקדח הזנקה שהוסב לירי קליעי אותו נשא והוביל הנאשם כשהוא עטוף ומוסלק לצד מחסנית תואמת שהוחזקה בנפרד ברכב בו נהג והסיע את נאשם 1. כאמור, בענייננו אין מדובר באקדח תקני אלא באקדח הזנקה שהוסב מייעודו המקורי לירי קליעי מה שמעיד על הייעוד והשימוש שהתכוונו לעשות בו. בבש"פ 7995/19 **טומי דוגמוש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.12.2019) קבע בית המשפט העליון כי:

העובדה שמדובר באקדח זיקוק שהוסב לכלי נשק תקני שבכוחו להמית אדם, גם מבלי שנסיבה זו תיזקף לחומרא לחובת העורר, איננה מפחיתה כהוא זה ממסוכנות העבירה וממסוכנות המחזיק בנשק זה".

12. באשר לנסיבות ביצוע העבירה נתתי דעתי לסוג הנשק, לכך שמדובר באקדח הזנקה שהוסב להיות נשק קטלני, לכך שהנשק הובל ברכב, לכך שהנשק הובל ברכב כשהוא מוסלק ועטוף ולעובדה שלצד הנשק נתפסה מחסנית תואמת.

לצד זאת, נתתי משקל לכך שהמחסנית נמצאה ברכב בנפרד מהנשק, לכך שהנשק והמחסנית נתפסו ובכך צומצמה מידת הנזק שעלולה הייתה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה ולכך שהנאשם לא נשא את הנשק אגב ביצוע עבירה אחרת.

13. ביחס לענישה הנוהגת קבע בית המשפט העליון כי יש לתת ביטוי עונשי הולם ומרתיע לעבירות הנשק ולתת משקל גבוה לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים מפני ביצוע עבירות דומות. בית המשפט העליון חזר והדגיש בשנים האחרונות פעם אחר פעם את הצורך בהחמרה בענישה בעבירות נשק, גם כלפי נאשמים צעירים נעדרי עבר פלילי. כך למשל בע"פ 5330/20 **סמיר ענבתאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.11.2020), פסקה 14:

"בלב הדברים, עומדת החומרה היתרה הנובעת לביצוע עבירות בנשק, לסוגיהן. בית משפט זה

חזר ועמד בפסיקתו, לרבות בשנים האחרונות, על הסכנה הממשית הגלומה בעבירות אלה לשלום הציבור ולביטחונו ועל הצורך האקוטי במיגורן, ובכלל זה על הצורך בהחמרת הענישה. ככלל, עונשם של המעורבים בעבירות בנשק הוא מאסר ממושך לריצוי בפועל, אף אם הם נעדרים עבר פלילי מכל סוג שהוא וזו להם העבירה הראשונה... וכך גם אם מדובר בבגירים צעירים, במקרים המתאימים...יתרה מכך, בשל החומרה היתרה שבעבירות אלו והסיכון הגבוה שיש בהן לשלום הציבור ניתן משקל רב יותר לאינטרס הציבורי ולשיקולי ההרתעה".

כן ראו בע"פ 6383/21 עידן קרייף נ' מדינת ישראל (פורסם באתר בית המשפט, 13.2.2022), פסקה 3 (להלן: "עניין קרייף"):

"לעיתים נכון להחמיר בענישה בגין סוגים מסוימים של עבירות בשל אופיין, ויש שנכון להחמיר בענישה בגין ביצוע עבירות מסוימות הואיל ובתקופה הרלוונטית הן הופכות לנפוצות ושגרתיות יותר, עד כי יש לסווגן כ"מכת מדינה". בענייננו, עבירות הנשק דורשות החמרה בשל שני הנימוקים גם יחד. ממד החומרה שבהן נעוץ בזיקתן לכלי בעל כוח קטלני. ובראי התקופה - הפגיעה באינטרס הציבורי ובבטחון הפרט דורשת ענישה מחמירה, מעבר לזו שהייתה נקוטה בעבר. בפסיקה הובהר שוב ושוב בשנים האחרונות כי הענישה בעבירות נשק צריכה להיות מחמירה. לצערנו מספרן והיקפן של עבירות אלה גדלים בשנים האחרונות. פגיעתו הרעה של הנשק אינה תחומה לסביבה העבריינית. לא פעם נפגעי העבירה נקלעים למקום במקרה, ואינם קשורים למעגל עברייני כלשהו. כל חטאו של נפגע עבירה, לפעמים, הוא בכך שיצא מביתו ובחר להסתובב ברשות הרבים. הפגיעה אף אינה תחומה רק לנזק הפיזי שנגרם כתוצאה מהשימוש בנשק בלבד. השימוש בנשק עלול ליצור תחושת חשש, ופחד מפני ביצוע פעולה אלמנטרית שעומדת בליבת חופש התנועה. בכך נוצרת "הרתעה" של הנפגע הפוטנציאלי. זהו רובד אחד. רובד נוסף הוא התעצמות הפעילות העבריינית, פועלה ושאיפתה לשלוט בתחומים רחבים ושונים. התופעות של עסקאות בנשק, הובלתו ונשיאתו, מאיימות לא רק על שלמות הגוף של הציבור, אלא גם על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. אקדח שיורה "במערכה השלישית" גורם כמובן לנזק רב, אך גם אקדח שמונח על השולחן "במערכה הראשונה" - אף אם לא נעשה בו כל שימוש אחר בהמשך - עלול לפגוע בשלום הציבור באופן ממשי. יש לקשור אפוא מלחמת חורמה על עבירות הנשק למיניהן, וגם על בית המשפט לתרום את חלקו למלחמה זו באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה. לא פעם נקבע כי יש להחמיר בענישה בגין עבירות נשק, ולהעניק משקל מרכזי לשיקול של הרתעת הכלל...".

הפסיקה בעבירות הנשק היא מגוונת ותלויה בנסיבות ה"עושה" לרבות בעברו הפלילי ובנסיבות ה"מעשה" לרבות סוג הנשק, כמות הנשק או התחמושת, אופן נשיאה או הובלת הנשק, האם נעשה בנשק שימוש והתכלית שלשמה הובל הנשק.

עיינתי בפסיקה שצרפו הצדדים שאל חלקה אתייחס להלן. מטבע הדברים צרף כל צד פסיקה התומכת בעמדתו העונשית. אציין כי לא מצאתי להתייחס למקרים בהם הנסיבות היו שונות באופן מובהק מנסיבות

ענייננו, דוגמת מקרים בהם הורשעו הנאשמים גם בעבירה של ירי באזור מגורים, מעבר לעבירת נשיאת הנשק, כפי שהפנתה המאשימה.

בעניין קרייף דחה בית המשפט העליון את ערעורם של נאשמים 1 ו-3 שהורשעו **בעבירה של הובלה ונשיאת נשק מסוג אקדח הזנקה שהוסב לשימוש ירי קליעי** והותיר על כנו עונש של 25 חודשי מאסר שהוטל על כל אחד מהם.

בית המשפט העליון הבהיר (פסקה 4) לעניין המשקל שיש לתת ביחס לסוג הנשק - אקדח הזנקה שהוסב לירי קליעי כי: **"אין להפריז במשקל שיש לתת לנתונים כגון סוג האקדח ולקבוע מעין "מדרגה עונשית" שמתמקדת אך ורק בנתון זה ובתוצאה, ולא בסיכון שנוצר. העיקר נעוץ, כאמור, בכוחו של הנשק לפגוע באדם - ואף להמיתו - ולשבש את חיי השגרה של החברה. כפי שהובהר, חלק מרעתן החולה של עבירות הנשק מצוי לאו דווקא בשימוש הישיר בנשק, אלא בנזקים שנלווים להחזקה ונשיאה של כלי נשק בידי אזרחים באופן בלתי חוקי".**

יחד עם זאת, ראוי לציין שלהבדיל מענייננו, לאותם שני נאשמים היה עבר פלילי מכביד, כי אלו ריצו בעבר עונשי מאסר ולנוכח כך הבהיר בית המשפט העליון כי אין מקום להתערב בעונשם.

בע"פ 2877/16 **ג'באלי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.11.2016), אותו צרפה המאשימה, דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם, בעל עבר פלילי מכביד, שהורשע בעבירה של נשיאת נשק בכך שנשא אקדח טעון במחסנית שהכילה 14 כדורים ברכבו ולאחר מכן במכנסיו ואשר נגנב חודשים אחדים קודם לכן בהתפרצות לדירה והותיר על כנו עונש של 34 חודשי מאסר. בשונה מענייננו מדובר בנאשם עם עבר פלילי מכביד ובנשיאה של נשק הטעון במחסנית עם כדורים על גופו של הנאשם לצורך מפגש ליישוב סכסוך.

בע"פ 9373/10 **ותד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.09.2011) קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של החזקה ונשיאה של אקדח, מחסנית טעונה ו-63 כדורים נוספים והמיר את עונשו ל-30 חודשי מאסר חלק 50 חודשי מאסר שהשית עליו בית המשפט המחוזי. גם במקרה זה בשונה מענייננו נתפסה תחמושת יחד עם הנשק מה שמעצים את רמת הסיכון.

בע"פ 761/07 **מדינת ישראל נגד אדרי** (פורסם בנבו, 22.02.2007), אותו צרפה המאשימה, נידון עניינו של נאשם שעוכב לבדיקה עת היה ברכבו, ונמצאו עליו אקדח, מחסנית ותחמושת עטופים, ואשר הוטל עליו עונש של 12 חודשי מאסר בבית המשפט המחוזי. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ובית המשפט העליון הכפיל תקופת המאסר והעמידה על 24 חודשי מאסר. בענייננו כאמור לא נתפסה תחמושת יחד עם האקדח מה שמפחית במידת מה את רמת הסיכון המיידית. בנוסף, בעניין אדרי היה לנאשם עבר פלילי מכביד.

בע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.12.2011), נדחה ערעורו של מערער שנתפס במסגרת חיפוש שגרתי לאחר שהסליק ברכבו בו נסע אקדח, מחסנית טעונה בכדורי אקדח וקופסאות עם כדורי אקדח. בית המשפט העליון הותיר על כנו עונש של 24 חודשי מאסר שהשית עליו בית המשפט המחוזי, וזאת

למרות שלא נעשה שימוש בנשק ולא הייתה כוונה לעשות בו שימוש. גם במקרה זה נתפסה תחמושת בנפרד ובמחסנית עצמה, מה שמעצים את מידת הסיכון, נסיבה שלא קיימת בעניינו.

בע"פ 2892/13 **עודתאללה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.09.2013) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם צעיר, ללא עבר פלילי שהורשע בעבירות של נשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע בכך שנתפס נוהג ברכב ובו אקדח ומחסנית ריקה מכדורים והותיר על כנו עונש של 21 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.7.2019) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם צעיר, ללא עבר פלילי שהורשע בעבירה של נשיאת נשק שנשא אקדח ומחסנית תואמת, שנרכשו זמן קצר קודם לכן על ידו ועל ידי אחר ברכב בו נסעו יחדיו. והותיר על כנו עונש של 16 חודשי מאסר.

בע"פ 2802/18 **ג'ואמיס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.7.2018), אותו צרף ב"כ הנאשם, קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של **סיוע** לסחר בנשק מסוג M-16 והפחית את עונשו ל-9 חודשי מאסר חלף עונש מאסר של 15 חודשי מאסר בשל נסיבותיו האישיות. בשונה מעניינו מדובר בעבירת סיוע ולא בעבירת נשק מושלמת, ובנוסף בעניינו של הנאשם התקבלו תסקירים חיוביים של שירות המבחן אשר הצביעו על סיכויי שיקום גבוהים.

בת"פ (מחוזי-ב"ש) 49739-03-14 **מדינת ישראל נ' ארבבל** (פורסם באתר בית המשפט, 9.5.2016), אותו צרף ב"כ הנאשם, גזר בית המשפט המחוזי על נאשם שהורשע בעבירות של נשיאה והובלת נשק מסוג אקדח ציד מאולתר אליו הוצמד ציין לייזר כשהוא עטוף בגרב בתא המטען ברכב בו נהג והסתייעות ברכב לביצוע פשע עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות משיקולי שיקום ונסיבותיו האישיות. גם במקרה זה בשונה מעניינו, הוגש תסקיר חיובי של שירות המבחן ובו המלצה טיפולית לצו מבחן וצו של"צ.

14. לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם שקבעתי, ובקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולקולא תילקח בחשבון הודאתו, שיש בה משום לקיחת אחריות וחסכון בזמן שיפוטי יקר, גילו הצעיר, העדר עבר פלילי, התקופה בה היה נתון תחת הגבלות על חרותו, שיתוף הפעולה המסוים עם שירות המבחן, נסיבותיו האישיות-משפחתיות, והנזק שיגרם לו ולמשפחתו, ובפרט לאשתו ולילדיו הקטינים, מעונש המאסר שיוטל עליו לראשונה בחייו.

מן הצד השני, נתתי דעתי לאמור בתסקירי שירות המבחן לענין דפוסי חשיבתו של הנאשם, עמדותיו, אופי הקשר עם שירות המבחן (לרבות מסירת מידע מטשטש ומגמתי סביב האירוע וקשריו החברתיים והשימוש בסמים) שלא חל בו שינוי חרף ההזדמנויות שניתנו לנאשם בענין זה ומשך הזמן בו עמד בקשר עם שירות המבחן. כן נתתי דעתי לענין מסקנת שירות המבחן בדבר חוסר התאמת הנאשם להליך טיפולי על רקע גישתו, אופי הקשר עם השירות, המוטיבציה החיצונית לטיפול וחוסר תובנה לצורך בטיפול בבעיית השימוש בסמים.

בכל האמור יש כדי להצדיק מתן משקל לשיקול הרתעת היחיד.

אציין, כי לא מצאתי לקבל את המלצת שירות המבחן להסתפק בעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות בשל נסיבותיו האישיות-משפחתיות של הנאשם, גילו הצעיר והעדר עבר פלילי כמו גם בשל החשש לחשיפה לעולם העברייני. כידוע, שירות המבחן מתמקד בהמלצתו בשיקולים הקשורים בנאשם ובשיקומו, בעוד שבית המשפט אמון על בחינת שיקולים רחבים מאלו הקשורים גם בהגשמת האינטרס הציבורי דוגמת גמול והרתעה.

כמפורט מעלה, בית המשפט העליון חזר ושנה כי בעבירות הנשק יש לתת את משקל הבכורה לשיקול ההרתעה נוכח גל האלימות והשימוש הגואה בנשק בלתי חוקי שהוא בבחינת "צו השעה".

15. לאור האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, שהנאשם לא יעבור עבירת נשק.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 9 חודשים מהיום.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, כ"ט אדר א' תשפ"ב, 02 מרץ 2022, במעמד הצדדים.